

KATALOG | KATALÓG

konkurs fotograficzny
BOGACTWO KULTUR POGRANICZA
POLSKO-SŁOWACKIEGO

fotografická súťaž
BOHATSTVO KULTÚR
POLSKO-SLOVENSKÉHO
POHRANIČIA

BOGACTWO
kultur
POGRANICZA
POLSKO-
SŁOWACKIEGO

BOHATSTVO
kultúr
POĽSKO -
SLOVENSKÉHO
POHRANIČIA

Organizatorem internetowego konkursu pt. **„Bogactwo kultur pogranicza polsko-słowackiego”** jest Związek Euroregion „Tatry” z siedzibą w Nowym Targu. Konkurs zorganizowany został w ramach mikroprojektu pt. „Rola Euroregionu „Tatry” w upowszechnianiu dziedzictwa kulturowego pogranicza polsko-słowackiego” współfinansowanego przez Unię Europejską z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz z budżetu państwa w ramach Programu Współpracy Transgranicznej Interreg V-A Polska-Słowacja 2014-2020.

Prace konkursowe oceniano w dwóch kategoriach: I. Fotografie archiwalne do roku 2007 oraz II. Fotografie współczesne. Jury zaprezentowane obrazy analizowało pod kątem wartości artystycznych, jakości technicznych i sposobu ujęcia tematyki fotografii w obrębie zwyczajów, tradycji, kultury, życia społecznego i rzemiosła kultur pogranicza polsko-słowackiego z charakterystycznymi cechami przenikania się polskiej, słowackiej, węgierskiej, żydowskiej, romskiej, rusińskiej i niemieckiej kultury.

SKŁAD JURY:

Marcin Ozorowski – artysta plastyk, pedagog – Przewodniczący jury

Erika Cintulová – Dyrektor Muzeum w Kieżmarku

Anna Dziubas- Kierownik Galerii Sztuki BWA JATKI w Nowym Targu

Anna Paś – Filipek – Dyrektor Orawskiego Centrum Kultury w Jabłonce

Tadeusz Śmiałkowski - fotografik, pedagog

Tadeusz Watycha – Dyrektor Powiatowego Centrum Kultury w Nowym Targu

Konkursu nie ominął niestety trudny czas światowej pandemii SarsCov2, który w wielu aspektach wprowadzanych restrykcji i lockdown’ów uniemożliwił w pełni otwartą formułę zaprezentowania jeszcze większej ilości prac świadczących o żywym bogactwie kultur pogranicza polsko-słowackiego. Mimo wszystko w konkursie udział wzięło dwudziestu dwóch uczestników (szesnastu z Polski i sześciu ze Słowacji), którzy zgłosili łącznie 66 fotografii. Cóż, zdaje się, że przy wyborze nagrodzonych i wyróżnionych prac konkursowych urzekły nas fotografie z duszą.

A w dzisiejszym natłoku krzykliwych fajerwerków, wszechobecnych mediów, rzeczywistości zamkniętej w telefonach komórkowych, to właśnie one, dzięki ładunkowi sentymentalności przeniosły nas w zakłętą zakamarki historii, wspomnień i ludzkich świadectw. Niektóre, jak fotografia Romualda Łączkowskiego „Wiejska

zabawa” czy dokument z Pienin, będący zapisem urokliwych miesjc Spisza z 1905 r. są przykładem zapisu przemijania i zanikania świata, w którym jeszcze niedawno żyli nasi dziadkowie. Ten pierwszy to także mistrzostwo kompozycji zbiorowego portretu mieszkańców Waksmundu z góralską kapelą w otoczeniu strażaków ochotników i partyzantów wznoszących toast.

Z podobną głębią będziemy się zmagać w dwóch nostalgicznych obrazach: Štefana Ižo i Łukasza Mrožka. Pozornie tematycznie bardzo odległe, ale metaforycznie bardzo tożsame. Są przenikaniem się tego co odchodzi z tym co nadchodzi. Dramaturgii dodaje im szlachetność fotograficznej techniki czarno-białej.

Przesuwając się na osi czasu zderzymy się również z klimatycznym ujęciem tematów zanurzonych w regionalnych zwyczajach, tradycji i ludowej obrzędowości. Takie są fotografie zarówno Daniela Franka, Kamila Bańkowskiego, Józefa Tyłki, Lucyny Kozub, Sarah Vhenčákovvej czy Petera Cintuli. Twórcy Ci sięgają po proste i skromne opisy wydarzeń osadzonych we wnętrzach regionalnych izb, starych domostwach, w których czuć jeszcze zapach drewna, bielonych wapnem ścian, dymu wypełniającego ształas, krochmalonych koszul oraz koszonej trawy. Jakże to wszystko jest urokliwe i eteryczne. Jak bardzo te kadry emanują prawdą o ludziach, zwyczajach, otaczającej ich przyrodzie. Bez udawania, wysilania się, stylizacji i sztuczności. Są jak odciski linii papilarnych świadczących o przynależności do konkretnego miejsca, wspólnoty, rodziny. Ot, cała kwintesencja kultury, gdzie każdy oglądający może odkrywać inną historię kryjącą się za portretowanymi bohaterami opowieści narratora.

Mamy też w tym samym nurcie dwa obrazy dynamiczne z wewnętrzną energią rozpierającą ramy klatki kadru. To prace Jaroslava Gutka i Dawida Gondka . Charakteryzują się umiejętnością uchwycenia emocji towarzyszących wszystkim sfotografowanym postaciom. I woźnicy zaciągającego lejce, i konia w szaleńczym pędzie i zastygłej strudze zimnej wody nad głowami piszczących góralek, i śmiechu rozbawionych górali celebrujących lany poniedziałek w wiejskiej zagrodzie.

Trudno nie wymienić w tej kolekcji dzieła Jacka Polakiewicza, którą wyróżnia nie tylko temat, ale i atmosfera zaprezentowanej scenarii. Obraz rynku iście bajkowy, mocno odrealniony, którego głównym bohaterem jest architektura, i zegar na zabytkowym ratuszu, i wędrujący po obłokach, zapewne jakiś święty, i samotny moj...

Marcin Ozorowski

Przewodniczący jury

Organizátorom internetovej súťaže **„Bohatstvo kultúr poľsko-slovenského pohraničia“** je Zväzok Euroregión „Tatry“ so sídlom v Nowom Targu. Súťaž bola organizovaná v rámci mikroprojektu s názvom „Úloha Euroregiónu „Tatry“ v šírení kultúrneho dedičstva poľsko-slovenského pohraničia“, spolufinancovaného Európskou úniou z Európskeho fondu regionálneho rozvoja a štátneho rozpočtu v rámci Programu cezhraničnej spolupráce Interreg V-A Poľsko – Slovensko 2014 – 2020.

Súťažné práce boli hodnotené v dvoch kategóriách: I. Archívne fotografie do roku 2007 a II. Súčasné fotografie. Porota analyzovala prezentované obrazy z hľadiska ich umeleckej hodnoty, technickej kvality a spôsobu zobrazenia tematiky v rozsahu zvykov, tradícií, kultúry, spoločenského života a remesiel kultúr poľsko-slovenského pohraničia s charakteristickými znakmi prelínania sa polskej, slovenskej, maďarskej, židovskej, rómskej, rusínskej a nemeckej kultúry.

ZLOŽENIE POROTY:

Marcin Ozorowski – výtvarný umelec, pedagóg – predseda poroty

Erika Cintulová – riaditeľka Múzea v Kežmarku

Anna Dziubas – vedúca galérie umenia BWA JATKI v Nowom Targu

Anna Paś-Filipek – riaditeľka Oravského centra kultúry v Jablónke

Tadeusz Śmiałkowski – fotograf, pedagóg

Tadeusz Watycha – riaditeľ Okresného centra Kultúry v Nowom Targu

Našu súťaž tiež poznačilo zložité obdobie svetovej pandémie SarsCov2, ktorá v mnohých aspektoch zavedených obmedzení a lockdownov znemožnila prezentáciu ešte väčšieho počtu prác svedčiacich o živom bohatstve kultúr poľsko-slovenského pohraničia v plne otvorenej formule. Aj napriek obmedzeniam sa na súťaži zúčastnilo dvadsaťdva účastníkov (šestnásť z Poľska a šesť zo Slovenska), ktorí nám poslali spolu šesťdesiatšesť fotografií. Zdá sa, že pri výbere ocenených a vyznamenaných súťažných prác nás oslovili fotografie s dušou.

V dnešnom obrovskom množstve krikľavých ohňostrojov, všadeprítomných médií, reality uzatvorenej v mobilných telefónoch, práve tie fotografie plné sentimentality nás preniesli do začarovaných zákutí dejín, spomienok a ľudských svedectiev. Niektoré, ako fotografia Romualda Łączkowského „Wiejska zabawa“ (*Vidiecka zábava*) a dokument z Pienin, ktorý je záznamom z čarovných miest na Spiši z roku 1905, sú príkladom zaznamenávania

pominuteľnosti a zániku sveta, v ktorom ešte nedávno žili naši starí rodičia. Prvá je zároveň majstrovskou kompozíciou skupinovéoho portrétu obyvateľov obce Waksmund s goralskou kapelou a hasičmi dobrovoľníkmi a partizánmi, ktorí si práve pripájajú.

Podobnú hĺbku spozorujeme v dvoch nostalgických obrazoch: Štefana Iža a Łukasza Mrożka. Zdanlivo sú si tematicky veľmi vzdialené, ale metaforicky sú takmer totožné. To, čo odchádza, sa v nich prelína s tým, čo prichádza. Dramaturgiu fotografií zvyšuje ušľachtilosť čiernobielej fotografickej techniky.

Keď sa presúvame na časovej osi, objavujeme veľmi citlivé obrazy motívov ponorených do regionálnych zvykov, tradícií a ľudových obradov. Také sú fotografie Daniela Franka, Kamila Bańkowského, Józefa Tylka, Lucyny Kozub, Sarah Vnenčákovej či Petera Cintulu. Autori využívajú jednoduché a skromné opisy udalostí odohrávajúce sa v interiéroch regionálnych izieb, starých domov, v ktorých ešte stále cítime vôňu dreva, vápna na obielených stenách, dymu v salaši, naškrobených košiel a pokosenej trávy. Aké je to všetko čarovné a éterické! Aké sú tie zábery plné pravdy o ľuďoch, zvykoch a o prírode, ktorá ich obklopuje! Bez pretvárok, bez napínania sa, štylizácie, bez umelých prvkov. Sú ako odtlačky prstov potvrdzujúcich vzťah ku konkrétnemu miestu, spoločenstvu, rodine. Je to podstata kultúry, v ktorej každý pozorovateľ môže objaviť iný príbeh hrdinov zobrazených na fotografiách, hrdinov v príbehoch rozprávača.

Máme tiež dva podobné, avšak dynamické obrazy, ktorých vnútorná energia presahuje rámec záberu. Sú to práce Jaroslava Gutka a Dawida Gondka. Vyznačujú sa veľkou citlivosťou pri zachytení emócií, ktoré sprevádzajú všetky zobrazené postavy. Je tam kočis zaťahujúci konské opraty, je aj kôň v šialenom chvate, je zastavený prúd studenej vody nad hlavami vrieskajúcich Goraliek a smiech veselých Goralov oslavujúcich oblievačku vo vidieckom gazdovstve.

Nemali by sme v tejto zbierke zabudnúť na diela Jacka Polakiewicza, ktoré sa odlišujú nielen témou, ale tiež atmosférou prezentovanej scenerie. Je to priam rozprávkový obraz námestia, takmer nereálny, jeho hlavnými hrdinami sú architektúra aj hodiny na historickej radnici aj v oblakoch putujúci, asi nejaký svätý a pritom osamelý máj...

Marcin Ozorowski

Predseda poroty

Fotografia nie jest związana z patrzeniem, lecz z czuciem. Jeżeli nie czujesz nic w tym, na co patrzysz, nigdy nie uda ci się sprawić, aby ludzie patrząc na twoje zdjęcia, cokolwiek odczuwali.

Don McCullin

Fotografia¹ jak mało która ze sztuk posiada zdolność utrwalania chwil naszego życia. Tych wszystkich, które stają się trwałym obrazem miejsc, portretów napotkanych ludzi, ich twarzy, przeżyć czy zachowań. Stanowią także magiczną rejestrację pięknych pejzaży, zachwycających budowli, cudów natury zapierających dech, a nadto są intrygującą dokumentacją codziennych zdarzeń. Po latach jednak, dzięki tym właśnie chwilom wybieramy się w podróż, w odległe lub bardzo bliskie zakątki naszego świata lub naszej pamięci. Wszystkie one wymagają od nas tylko jednego – wrażliwości na otaczającą nas rzeczywistość. Inaczej mówiąc serca i wyobraźni, bez których nie powstają rzeczy istotne dla historii, sztuki, kultury.

Fotografia² jest każdorazowo opowieścią. Opowieścią tych, którzy widzą więcej, bardziej i mocniej. Zawsze jednak dzięki ich odczuwaniu, stajemy się świadkami intrygujących narracji. I tak – przy pomocy kawałka zabarwionego papieru wychodzimy daleko poza ograniczenia samego kadru fotograficznej ramki. Czas zamiera, a my stajemy się odkrywcami prawd o ludzkich przeżyciach, ich fascynacjach, dokonaniach. Dzięki umiejętnościom ekspozycji, kompozycji i głębi ostrości, docieramy równocześnie do tajemnic ludzkiej natury. Poznajemy jej bogactwo, niejednokrotnie przekraczając niewidoczne granice poznania.

Fotografia³, która zachwyca zapada nam głęboko w pamięci i inspiruje. Żyje. Odstania nam, oglądającym świat przez nas niedostrzeżony, ulotny, niematerialny. I pewnie za to powinniśmy być wdzięczni wszystkim autorom, dzięki którym na nowo odczuwamy, dotykamy, przeżywamy.

1,2,3   Fotografia (gr. φως, phōs, D. phōtós – światło; gráphō – piszę, graphein – rysować, pisać;rysowanie za pomocą światła). Photographen – czyli rysowanie, zapisywanie światłem.

Fotografia nie je o videní, ale o pociť. Ak necítite to, na čo sa pozeráte, nikdy sa vám nepodarí dosiahnuť to, aby ľudia, ktorí sa budú pozeráť na vaše fotografie, čokoľvek cítili.

Don McCullin

Fotografia¹ ako jedno z mála umení, má potenciál zaznamenať okamihy nášho života. Sú to tie chvíle, ktoré sa stávajú trvalým obrazom miest, portrétov stretnutých ľudí, ich tvárí, zážitkov alebo správania. Sú zároveň magickým zaznamenaním krásnych krajín, úchvatných budov, prírodných pamiatok, ktoré vyraňujú dych, a tiež zaujímavou dokumentáciou každodenných udalostí. Ale po rokoch môžeme práve vďaka týmto obrazom cestovať do vzdialených alebo veľmi blízkych zákutí nášho sveta alebo našej pamäti. Všetky fotografie si vyžadujú od nás iba jedno – citlivé vnímanie obklopujúcej nás reality. Inými slovami: srdce a predstavivosť, bez ktorých nevznikajú veci dôležité pre dejiny, umenie a kultúru.

Fotografia² je vždy príbehom. Je to príbeh tých, ktorí vidia viac, širšie a silnejšie. Vďaka ich cíteniu môžeme byť svedkami zaujímavých príbehov. A tak vďaka kúsku zafarbeného papiera ďaleko prekračujeme hranice samotného fotografického záberu. Čas sa zastavuje, my sa meníme na objavovateľov právd o ľudských zážitkoch, ich fascináciách, úspechoch. Vďaka schopnosti nastaviť expozíciu, kompozíciu a hĺbku ostrosti dokážeme tiež odhaliť tajomstvo ľudskej duše. Spoznávame jej bohatstvo, veľmi často prekračujeme neviditeľné hranice poznania.

Fotografia³, ktorá uchvacuje, zostáva v našej pamäti veľmi dlho a je pre nás inšpiráciou. Žije. Odhaľuje nám, pozorovateľom, svet nepovšimnutý, prchavý a nehmotný. A za to by sme sa mali zaiste poďakovať všetkým autorom, vďaka ktorým odznova cítime, dotýkame, zažívame.

1,2,3   Fotografia (gr. φως, phōs, D. phōtós – svetlo; gráphō – píšem, graphein – kresliť, písať; kreslenie svetlom).
Fotographen – kreslenie, zaznamenávanie svetlom.

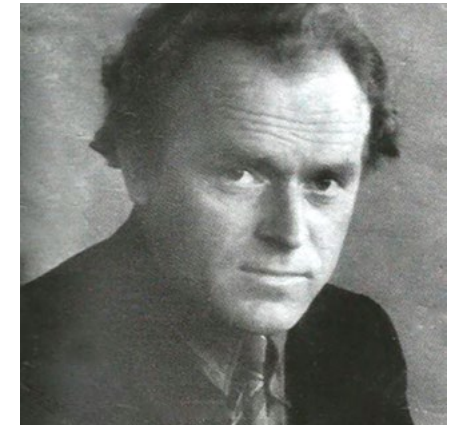

Romuald Łączkowski (1911-1996)

Narodil sa 11. 2. 1911 v obci Mieszki-Leśniki v Mazovskej oblasti, absolvent Štátnej školy drevárskeho priemyslu v Zakopanem, ktorú ukončil v roku 1932. Na začiatku okupácie sa presťahoval do Bieleho Dunajca a začal sa venovať dokumentovaniu života v Białom Dunajci a v iných obciach na Podhalí. Po dedine stále chodil so svojim fotoaparátom. Fotografoval počas cirkevných slávností, ale aj na svadobných hostinách a zábavách, vykonal fotografie partizánskych oddielov. Bol tiež rezbárom – v roku 1942 vytvoril vyrezávanú kazateľnicu v kostole v Białom Dunajci. Najvýznamnejším dielom jeho života je hlavný oltár s vyobrazením Poslednej večere nachádzajúci sa v kostole Najsvätejšieho srdca Ježišovho v Nowom Targu, ktorý vytvoril v rokoch 1959 – 1961 podľa projektu Mieczysława Stobierského.¹

Romuald Łączkowski zomrel 18. marca 1996 v Białom Dunajci a tam bol pochovaný na farskom cintoríne.

¹ Spracované na základe biografických údajov Romualda Łączkowského pripravených Markom Fryźlewiczom.

Romuald Łączkowski (1911-1996)

Urodził się 11.02.1911 r. w Mieszkach-Leśnikach na Mazowszu, absolwent Państwowej Szkoły Przemysłu Drzewnego w Zakopanem, którą ukończył w 1932 roku. Na początku okupacji przybył do Białego Dunajca i stał się dokumentalistą życia w Białym Dunajcu i innych miejscowościach Podhala. Chodził po wsi nie rozstając się z aparatem fotograficznym. Robił zdjęcia podczas uroczystości kościelnych, ale też na weselach i zabawach, był również fotografem oddziałów partyzanckich. Rzeźbiarz – w 1942 r. podjął się i wykonał rzeźbioną ambonę w kościele w Białym Dunajcu. Dziełem jego życia jest wykonany w latach 1959 – 1961 według projektu Mieczysława Stobierskiego ołtarz główny przedstawiający Ostatnią Wieczerzę w kościele Najświętszego Serca Pana Jezusa w Nowym Targu.¹

Romuald Łączkowski zmarł w dniu 18 marca 1996 r. w Białym Dunajcu i tam został pochowany na cmentarzu parafialnym.

¹ Opracowano korzystając z biogramu Romualda Łączkowskiego sporządzonego przez Marka Fryźlewicza.

Romuald Łączkowski – *Zabawa wiejska*, 1944 r.

Fotografia pochodzi ze zbioru prac wydanych w formie teczek pamiątkowej przez Zakład Artystyczno-Fotograficzny „Wisła” Józefa Zajączkowskiego, juniora w Krośnie 1901 roku.

Fotografia pochádza zo zbierky prác vo forme pamätnej zbierky fotografií vydanej ateliérom Zakład Artystyczno-Fotograficzny „Wisła” Józefa Zajączkowského, juniora v Krosne v roku 1901.

Oryginalny tytuł albumu *Niedzica. Czorsztyn. – Z albumu starych warowni polskich w zachodniej Galicyi.*
Pôvodný názov albumu: *Niedzica. Czorsztyn. – Z albumu starych warowni polskich w zachodniej Galicyi.*

Album liczy trzynaście kart 320x250 mm z widokami zamku: czorsztyńskiego, niedzickiego, ruin zamkowych w Lubowli, oraz architektury Czerwonego Klasztoru.

Album má trinásť listov 320 x 250 mm s panorámami hradu: Czorsztyn, Nedeca, hradných zrúcanín v Starej Lubovni a architektúry Červeného Kláštora.

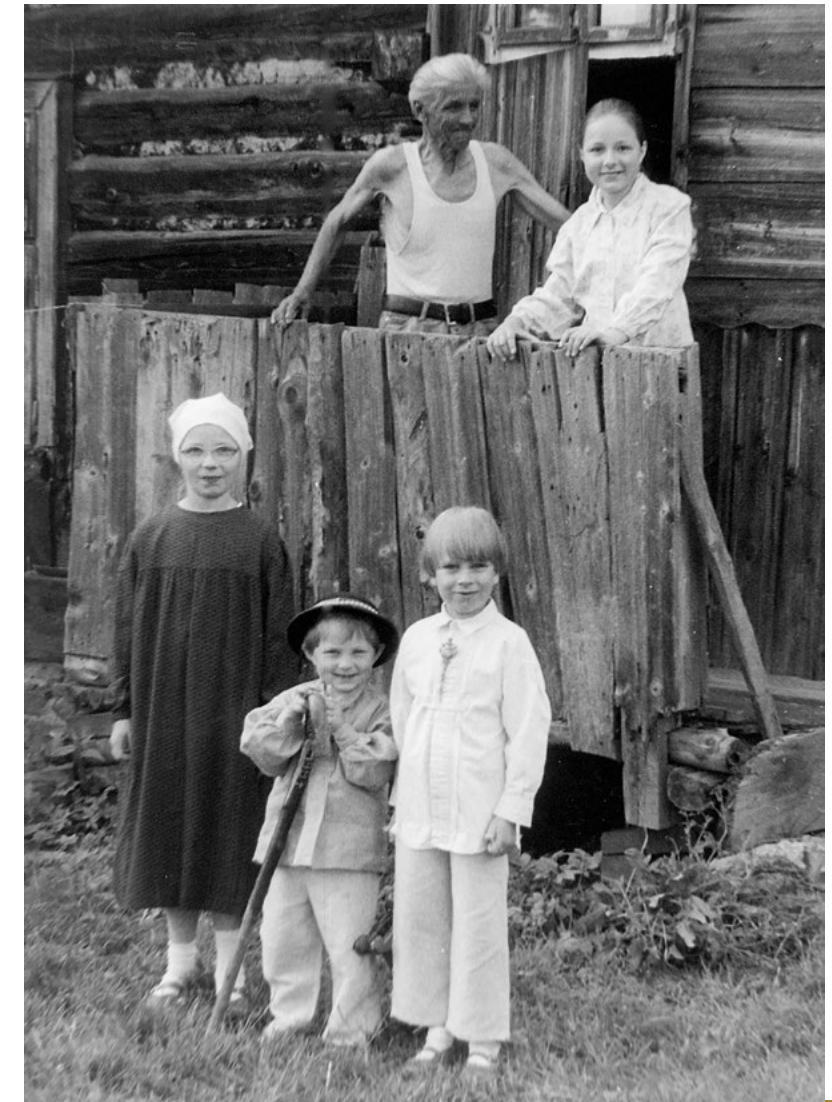
Zakład Artystyczno-Fotograficzny „Wisła”
w Krośnie
– Ołtarz główny
w Czerwonym Klasztorze,
1908 r.,

Štefan Ižo – *Dych histórie*

FOTOGRAFIE ARCHIWALNE – **KATEGORIA I**
 ARCHÍVNE FOTOGRAFIE – **KATEGÓRIA 1.**

WYRÓŻNIENIE
 ČESTNÉ UZNANIE

Łukasz Mrozek – *Przy chałupie*

WYRÓŻNIENIE
 ČESTNÉ UZNANIE

KATEGORIA I – FOTOGRAFIE ARCHIWALNE
KATEGÓRIA 1. – ARCHÍVNE FOTOGRAFIE

Daniel Franek

Volá sa Daniel Franek, pracuje predovšetkým v oblasti Beskýd, ale nielen tam. Povoláním je fotograf, absolvoval tiež kurz portrétovej a reportážnej fotografie v krakovskej Akadémii fotografie. Začal fotiť vo veku 15. rokov. Získal hlavné ceny vo fotosúťažiach: „Mój Żywiecki Raj” (za fotografie krajiniek), „Cud Natury” (za fotografiu „Hala Zaprzelina”) a „Wieś województwa śląskiego okiem obiektywu” (za fotografie „Bacówka” a „Łossod”). Spolupracuje s rôznymi inštitúciami, firmami a súkromnými osobami.

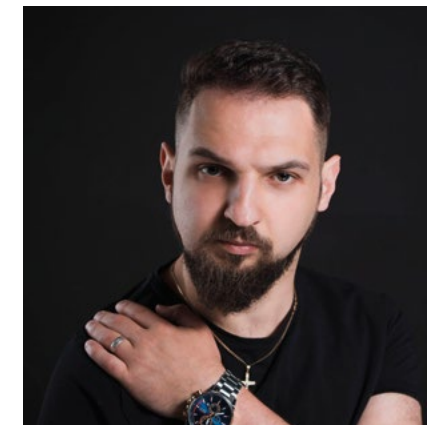
Pred takmer 7 rokmi založil facebookový profil „Okciem Fotoreportera”, ktorý dodnes získal skoro 12-tis. pozorovateľov.

Už niekoľko rokov sa vo fotografovaní zameriava na dokumentovanie folklóru a udalostí, ktoré sa s ním spájajú.

6 rokov nepretržite spolupracuje s podujatím Týždeň beskydskej kultúry.

Okrem tém súvisiacich s folklórom sa zaoberá aj fotografovaním spoločenských, kultúrnych a športových podujatí.

CENA

Daniel Franek

Jest fotografem działającym przede wszystkim na terenie Beskidów, ale nie tylko. Z wykształcenia jest fotografem, ukończył też kurs fotografii portretowej i reportażowej w krakowskiej Akademii Fotografii. Fotografiją zajmuje się od 15 roku życia. Jest zdobywcą głównych nagród w konkursach fotograficznych: „Mój Żywiecki Raj” (za zdjęcia krajobrazowe), „Cud Natury” (za fotografię „Hala Zaprzelina”) oraz „Wieś województwa śląskiego okiem obiektywu” (za zdjęcia „Bacówka” i „Łossod”). Współpracuje z różnymi instytucjami, firmami i osobami prywatnymi.

Blisko 7 lat temu założył facebookowy profil „Okciem Fotoreportera”, który do dziś zgromadził niemal 12 tys. obserwujących.

Od kilku lat jego działalność fotograficzna skupia się na dokumentowaniu folkloru oraz wydarzeń z nim związanych.

Od 6 lat stale współpracuje z *Tygodniem Kultury Beskidzkiej*.

Poza tematami związanymi z folklorem fotografuje także wydarzenia społeczno-kulturalne oraz sportowe.

NAGRODA

Daniel Franek – *Mycie w Wiljo*

Daniel Franek – *Zagraj mi muzyko*

Daniel Franek – *Na Wielko Niedzielo przed izbom*

FOTOGRAFIE WSPÓŁCZESNE – **KATEGORIA II**
SÚČASNÉ FOTOGRAFIE – **KATEGÓRIA 2.**

N

KATEGORIA II – FOTOGRAFIE WSPÓŁCZESNE
KATEGÓRIA 2. – SÚČASNÉ FOTOGRAFIE

N

Kamil Bańkowski

Je rodák zo Sandeckej oblasti, už 15 rokov sa s nadšením zaoberá fotografiou. Je autorom albumov a publikácií venovaných krajine a architektúre. Na svojom umeleckom konte má veľa individuálnych výstav. Na fotografiách, ktoré predstavuje, dominuje architektúra a krásne panorámy prezentované v zaujímavom svetle, východy a západy slnka, hmly, svetelné lúče. Jeho obľúbenou témou sú zákutia Małopolska a Slovenska, ale lákajú ho aj ďaleké cesty. Navštívil Nórsko, Rumunsko, Sýriu, Jordánsko, Irán, Kaukaz, Ukrajinu, Bulharsko, Turecko.

Dôležitejšie publikácie:

Jul 2008 – album „Piękno wspólnej krainy. Południowa Małopolska i północna Słowacja w fotografii.”

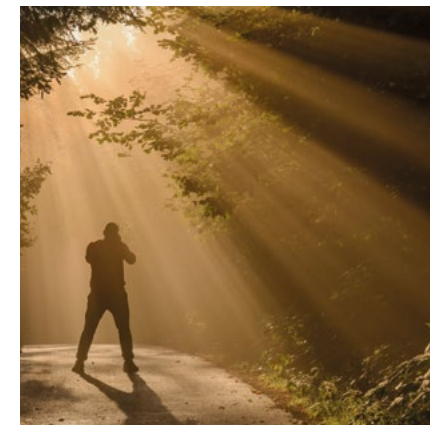
August 2012 – album „Piękno wspólnej krainy. Południowa Małopolska i północna Słowacja w fotografii. cz.2”

September 2013 – album „Kapliczki przydrożne południowej Małopolski”

Apríl 2016 – album „Parafialny Jordan. Chrzcielnice Diecezji Tarnowskiej”

Marec 2017 – album „Idźcie i głoscie. Ambony Diecezji Tarnowskiej”

CENA

Kamil Bańkowski

Jest rodowitym sądeczaninem, którego pasją od 15 lat jest fotografia. Jest autorem albumów i publikacji o tematyce krajobrazowej i architektonicznej. Na swoim koncie ma również wiele wystaw indywidualnych. Na zdjęciach, które prezentuje, dominuje architektura i piękne krajobrazy przedstawione w ciekawym świetle, wschody i zachody słońca, mgły, promienie światła. Jego ulubionymi terenami są zakątki Małopolski i Słowacji, jednak i dalsze podróże nie są mu obce. Zwiedził Norwegię, Rumunię, Syrię, Jordanię, Iran, Kaukaz, Ukrainę, Bułgarię, Turcję.

Ważniejsze publikacje:

Lipiec 2008 – album „Piękno wspólnej krainy. Południowa Małopolska i północna Słowacja w fotografii.”

Sierpień 2012 – album „Piękno wspólnej krainy. Południowa Małopolska i północna Słowacja w fotografii. cz.2”

Wrzesień 2013 – album „Kapliczki przydrożne południowej Małopolski”

Kwiecień 2016 – album „Parafialny Jordan. Chrzcielnice Diecezji Tarnowskiej”

Marzec 2017 – album „Idźcie i głoscie. Ambony Diecezji Tarnowskiej”

NAGRODA

Kamil Bańkowski – *Pasterstwo 1*

Kamil Bańkowski – *Pasterstwo 2*

Kamil Bańkowski – *Pasterstwo* 3

FOTOGRAFIE WSPÓŁCZESNE – **KATEGORIA II**
SÚČASNÉ FOTOGRAFIE – **KATEGÓRIA 2.**

N

Jaroslav Gutek – *Kumoterky* 3

WYRÓŻNIENIE
ČESTNÉ UZNANIE

KATEGORIA II – FOTOGRAFIE WSPÓŁCZESNE
KATEGÓRIA 2. – SÚČASNÉ FOTOGRAFIE

W

Sarah Vnenčáková
– *Goralsky kroj 2*

Peter Cintula
– *Spolu*

Józef Tylka
– *Pasterz 3*

Lucyna Kozub
– *Kosiorze nie stojcie
... łącki sie nie bójcie...*

Dawid Gondek – *Wielkanoc po góralsku 3*

FOTOGRAFIE WSPÓŁCZESNE – **KATEGORIA II**
SÚČASNÉ FOTOGRAFIE – **KATEGÓRIA 2.**

WYRÓŻNIENIE
ČESTNÉ UZNANIE

Jacek Polakiewicz – *Wiosenny moj na Bardejowskim rynku*

WYRÓŻNIENIE
ČESTNÉ UZNANIE

KATEGORIA II – FOTOGRAFIE WSPÓŁCZESNE
KATEGÓRIA 2. – SÚČASNÉ FOTOGRAFIE

Copyright © Związek Euroregion „Tatry” w Nowym Targu

ul. Sobieskiego 2, 34-400 Nowy Targ

e-mail: biuro@euroregion-tatry.eu

www.euroregion-tatry.eu

Tłumaczenie/Preklad: Agencja BTB Wania Manczewa-Wicik

Noty biograficzne laureatów konkursu opracowano na podstawie informacji nadesłanych przez artystów lub osoby, które zgłosiły ich do konkursu.

Životopisné údaje o laureátoch súťaže sú spracované na základe informácií zaslaných od umelcov alebo od osôb, ktoré ich prihlásili do súťaže.

Opracowanie graficzne/Grafická úprava

Przygotowanie do druku i druk/ Příprava do tlače a tlač

Studio AD Marcin Ozorowski

ul. Kolejowa 159, 34-400 Nowy Targ

ISBN 978-83-955133-2-9

Nowy Targ 2021

Wyłącznie odpowiedzialność za zawartość niniejszej publikacji ponosi Związek Euroregion „Tatry” i nie może ona być utożsamiana z oficjalnym stanowiskiem Unii Europejskiej.

Výhradnú zodpovednosť za obsah tejto publikácie nesie Zväzok Euroregión „Tatry” a v nijakom prípade nemôže byť stotožnený s oficiálnym stanoviskom Európskej únie.

Egzemplarz bezpłatny/ Bezpłatný exemplár

Interreg
Polska-Słowacja

Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego

BOGACTWO
kultur
POGRANICZA
POLSKO-
SŁOWACKIEGO

BOHATSTVO
kultúr
POLSKO -
SLOVENSKÉHO
POHRANIČIA

ISBN 978-83-955133-2-9

Interreg
Polska-Słowacja

Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego

Mikroprojekt pt. „Rola Euroregionu „Tatry” w upowszechnianiu dziedzictwa kulturowego pogranicza polsko-słowackiego” współfinansowany przez Unię Europejską z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz z budżetu państwa w ramach Programu Interreg V-A Polska-Słowacja 2014-2020

Mikroprojekt Úloha Euroregionu „Tatry” pri šírení kultúrneho dedičstva Poľsko-slovenského pohraničia, spolufinancovaný Európskou úniou z Európskeho fondu regionálneho rozvoja a štátneho rozpočtu v rámci Programu Interreg V-A Poľsko-Slovensko 2014-2020